

IRINA GONZÁLEZ

“Sempre he volgut que l'espectador reflexioni o senti alguna cosa davant el que jo els explico en vídeo”.

Irina González té 18 anys. L'any passat va acabar la secundària a l'IES Alella cursant la branca de batxillerat tecnològic. Enguany ha començat la carrera de Comunicació Audiovisual, responent a les seves inquietuds cinematogràfiques iniciades als 12 anys, edat en què va rodar els seus primers curtmetratges.

Com ha estat que t'has introduït en el món del vídeo i els curtmetratges?

De la manera més tonta que un es pugui imaginar. De petita, juntament amb els meus cosins, ens agradava inventar històries i com que a casa hi havia una càmera domèstica de vídeo del pare, ens va fer il·lusió gravar-ho. Quan ho vam fer, ens van dir que hi havia gent que treballava dedicant-se precisament a això i vaig dir: quin xollo!

Quan va ser aquesta primera experiència?

La primera vegada que ens vam animar a gravar en vídeo les nostres històries va ser quan jo tenia 12 anys. Aquí a Alella s'organitza el concurs Vídeo Jove i ja en aquell moment ens hi vam presentar. Va ser molt divertit preparar-ho.

I d'aquí a començar a fer curtmetratges més seriosament...

Quan vam començar ho fèiem amb una càmera analògica, totalment domèstica. Llavors, quan anàvem a concursos i comparàvem allò que jo feia amb les altres coses que podies veure, doncs t'adonaves de les grans diferències. Les comparacions mai són bones, sobretot si ens fixàvem en aquells que treballen amb càmera digital. Vam decidir que “amb els diners que guanyem, ens comprem una càmera digital”!

I vas millorar la qualitat.

Bé, sí, però vaig veure que per molta càmera digital que tingués, si les històries que explicava les feia amb actors de només 7 anys, no quedava creïble. A partir d'aquí vaig començar a treballar més seriosament i ara ja filmo amb càmera digital, aplico un muntatge digital i amb actors adults.

Suposo doncs que has encaminat els teus estudis cap al món del cinema...

Sí, vaig acabar l'Institut l'any passat i he començat Comunicació Audiovisual a la Universitat Ramon Llull. A més, al Departament d'Audiovisuals hi treballo també com a becària, cosa que em permet aprendre molt més.

Així doncs, veus el teu futur darrera una càmera?

M'agradaria molt, sí.

Televisió, cinema, vídeo...

Uix! Ara mateix no en tinc ni ideal!

Tens filmats molts curtmetratges?

A veure, te'n podria dir que n'he fet deu, però d'aquests n'hi ha set que són absolutament amateurs. Els més seriosos són des de fa 2 anys.

Continues treballant en família?

No, ja no. Amb els meus cosins ens ho passàvem bé, però tenen 7 anys, i ara treballo amb amics i coneguts que també són aficionats al vídeo i en saben més. El càmera,

per exemple, és professional. El meu repte sempre ha estat aportar alguna cosa a l'espectador, i amb “gent petita” no es pot fer.

T'has presentat a gaires concursos?

Des del principi ens hem presentat al Vídeo Jove d'aquí Alella. I ara també m'he presentat a concursos de Barcelona, Madrid...

Alguna productora ha contactat amb tu?

No ben bé, però fa quatre anys –quan feia 3r ESO– vam fer un parell de curtmetratges sobre el SIDA que vam presentar a un certamen del Canal +. La productora del programa es va interessar per la nostra feina i ens van fer una entrevista.

Com va sorgir la possibilitat de treballar aquest tema?

Era una convocatòria que em va fer arribar el Cristóbal Zueras, el tècnic de joventut de l'Ajuntament. Hi vam presentar dos treballs: un que es deia El SIDA en nuestras vidas i l'altre La Rosa Negra.

Com t'organitzes al feina a l'hora de rodar una peli?

Primer faig un petit esboç de la història que vols explicar. Després la comento amb els que col·laboren amb mi, per anar polint-la. El guió final el faig jo i després ens llancem a filmar. Amb el material que rodem ho edito des de l'ordinador.

Diuen que fer un curtmetratge és molt difícil...

Sí, perquè tens poc temps per explicar la història que vols transmetre. Al principi, quan no en sabia, volia explicar històries senceres en 10 minuts, i això no es pot fer. Ara he après que en un curtmetratge es treballa una idea concreta.

Quins temes t'agrada tractar?

A La “Habitación del Olvido” vaig voler parlar del pas del temps i a “Pido un deseo” tracto la bogeria. Són els dos últims curts que he fet.

Caram, quins temes més profunds...

Sempre he volgut que l'espectador reflexioni o senti alguna cosa davant el que jo els explico en vídeo.

I per trobar actors, com t'ho fas?

He fet algun càsting, però és difícil. Tinc la sort que el meu tiet és actor professional i ell m'ajuda.

Podríem dir que ets autodidacta?

No del tot. Hi ha coses que he après jo sola a base de ballar-me amb els aparells, però també vaig fer dos cursos a l'acadèmia de cinema de Barcelona, on em van donar unes bases.

Has fet alguna feina amb caràcter professional?

Doncs per encàrrec he fet alguns vídeos de festivals d'aeròbic i de dansa. I així m'he guanyat uns primers diners que reinverteixo en els futurs curtmetratges.